

کارت شما را در همان دستگاه بکشد.

سرهنگ مرتضوی افزود: با این کار، همه اطلاعات کارت بانکی به دستگاه اسکیمر منتقل می شود و فرد متخلف می تواند در فرصت دیگری با کپی کارت شما اقدام به برداشت های متعدد و کلاهبرداری مالی کند.

وی تصریح کرد: شهروندان در خریدهایی که به صورت حضوری انجام می دهند یا باید خود آنها کارت را داخل دستگاه بکشند یا اگر به هر دلیلی کارت

را در اختیار فروشنده قرار دهند، رمز را به صورت محافظت شده وارد کنند. این مقام انتظامی همچنین به شهروندان توصیه کرد کارت پس انداز خود را که دارای مبالغ بالایی است از کارت خرید جدا کنند تا اگر اتفاقی افتاد وضعیت اقتصادی آنها تحت تأثیر قرار نگیرد. سرهنگ مرتضوی همچنین تأکید کرد: فروشنندگان موظفند دستگاه کارتخوان را در جلوی دید مشتریان قرار دهند. وی گفت: شهروندان در صورت مواجهه با فروشندهانی که دستگاه کارتخوان خود را در جای مخفی نگه می دارند یا دستگاهی که به کارتخوان آنها متصل است به موضوع حساس شوند و مراتب را از طریق شماره ۱۱۰ یا فوریت های سایبری به شماره ۰۹۶۳۸۰ به پلیس گزارش کنند تا در سریع ترین زمان به موضوع رسیدگی و با این گونه مجرمان برخورد شود.

بایه یک دادگستری مجازات ساقی های مشروبات الکلی را بررسی کرد

برابر مجازات مرگ

مصرف نشود، عامل مرگ نیست. مصرف باعث مرگ می شود و خود قربانی با مصرف آن باعث مرگ می شود. بر این اساس قربانی مباشرت در رفتاری داشته که باعث مرگ خودش شده است. در این باره ماده ۵۳۷ قانون مجازات اسلامی به صراحت اعلام کرده که اگر علت جنایت فقط مستند به عمد یا تقصیر خود فرد کشته شده باشد، کسی مقصر نیست.

۴] پس خود مصرف کننده مقصر است؟

باید در این موارد قائل به تفکیک شد. فرض اول این است که خود مصرف کننده بداند مشروبات الکلی حاوی متانول و کشنده است و با این علم مصرف کند. در اینجا می توان گفت که مصرف کننده خودش با رفتاری عمدی باعث مرگش شده و تولید کننده و فروشنده مقصر این مرگ نیستند، البته این بدان معنا نیست که آنها مجرم نیستند؛ چراکه تولید و فروش مشروبات الکلی جرم است.

فرض دوم که رایج تر و موضوع این روزهاست، عدم اطلاع مصرف کننده از وجود متانول در مشروبات الکلی و اثر آن روی بدن است. اگر مصرف کننده نداند که این رفتارش کشنده است، نمی توان او را مقصر دانست. حتی اگر این رفتار شرعاً و قانوناً جرم باشد، نمی توان او را مجرم دانست.

در این پرونده ها با تولید کننده به عنوان سبب حادثه و مصرف کننده به عنوان مباشر روبه رو هستیم.

۴] پس چه کسی مقصر است؟

در رابطه با تعیین مقصر و سهم مقصران باید به ماده ۵۲۶ قانون مجازات اسلامی مراجعه کنیم. در این ماده به صراحت اعلام شده که اگر مباشر جاهل، مجنون، صغیر غیرممیز یا بی اراده باشد، سبب مقصر آن اتفاق خواهد بود. به زبان ساده اگر مصرف کننده نداند که مصرف این مشروب باعث مرگش می شود، تولید کننده مقصر مرگ است.

در پرونده های فعلی با توجه به این که مصرف کننده از وجود متانول بی خبر است، باید سراغ تولید کننده و توزیع کننده رفت.

۴] تولید کنندگان الکل ادعا می کنند این ترکیب برای پزشکی تهیه شده و ساقی ها از آن استفاده نامناسب کرده اند. آیا این استدلال قابل قبول است؟

شرکت های دارویی تولید کننده الکل هیچ نقشی در این گونه حوادث نداشته و مقصر نیستند. الکل محصولی است که کاربرد پزشکی دارد و هیچ شرکتی به خاطر این که محصول تولیدی اش این گونه توسط عده ای با مشروبات الکلی دست ساز مخلوط می شود، مقصر نیست.

اگر تولید کننده و ساقی مشروبات الکلی به هر دلیلی شناسایی نشوند، بیت المال ضامن پرداخت دیه فرد مصرف کننده خواهد بود

در یک فرض فقط آنها مقصر هستند و آن این که در بسته بندی و توزیع اعلام نکرده باشند که این محصول خوراکی نیست و حقوق مصرف کنندگان را رعایت نکرده باشند.

۴] چه کسی مسئول این جنایت است؟

فرضی که وجود دارد این است که معمولاً تولید کننده و توزیع کننده مشروبات الکلی یکی هستند و برای این که سود بیشتری ببرند، در مشروبات الکلی از متانول استفاده می کنند.

۴] این جنایت از سوی ساقی، عمدی است یا غیر عمد؟

اگر تولید کننده بداند که از متانول استفاده می کند و به صورت عمدی این کار را انجام دهد تا سود بیشتری نصیبش شود، قطعاً مرگ های ناشی از مصرف آن قتل عمد محسوب می شود و بر اساس بند «ب» ماده ۲۹۱ قانون مجازات اسلامی حتی اگر تولید کننده به قصد تجارت این مشروبات را تولید کند و قصد کشتن هم نداشته باشد، جنایت عمد محسوب می شود.

۴] برخی می گویند مقتول باید شخص معین باشد تا قتل عمدی باشد، آیا این دیدگاه درست است؟

تبصره ماده ۲۹۲ قانون مجازات اسلامی در این باره توضیح داده که اگر شخصی به قصد کشتن فرد خاصی این کار را انجام ندهد، اما بداند کارش موجب مرگ می شود، همچنان قتل عمد محسوب می شود و به درخواست اولیای دم منجر به قصاص می شود.

۴] آیا رفتار این تولید کنندگان افساد فی الارض است؟

در این باره باید به ماده ۲۸۶ قانون مجازات اسلامی مراجعه شود. بر اساس این ماده هرگاه فردی با رفتارش موجب جنایت گسترده علیه تمامیت جسمانی افراد شود، این رفتار می تواند افساد فی الارض محسوب شده و مرتکب به اعدام محکوم می شود. بنابراین اگر سطح تولید و توزیع ساقی و مرگ مصرف کنندگان گسترده باشد، قاضی دادگاه می تواند اتهام افساد فی الارض را به متهمان تفهیم کند و خلاف قانون نیست. در این موارد تشخیص گسترده بودن جرم هم با قاضی است.

۴] اگر تولید کنندگان و توزیع کنندگان مشروبات دست ساز ندانند که کارشان موجب مرگ می شود، اتهام آنها چیست؟

اگر ساقی مشروبات نداند که ماده مصرفی متانول است یا مصرف آن باعث مرگ می شود، این جنایت طبق بند «پ» ماده ۲۹۱ جنایت شبه عمد توأم با تقصیر است. مرتکب این جرم باید دیه فرد یا افراد فوت شده را پرداخت کند

و براساس ماده ۶۱۶ کتاب تعزیرات به یک تا سه سال حبس محکوم می شود.

۴] آیا صرف این که ادعا کند «نمی دانستم» او را از قتل عمد، قصاص و مجازات نجات می دهد؟

در تبصره ۱ ماده ۲۹۰ قانون مجازات اسلامی عنوان شده که وقتی فردی با کاری موجب جنایت می شود، فرض این است که متهم می داند که کارش برای همه کشنده است و اصل بر عمدی بودن است. متهم باید اثبات کند که نمی دانسته تا جنایتش شبه عمد تلقی شود.

۴] آیا تولید کننده هم مانند فروشنده است و جرم هر دو یکسان است، یا مباشر یا معاون هستند؟

اگر تولید کننده و توزیع کننده هر دو عالم یا ناآگاه به مرگبار بودن مشروب باشند یا این که یکی عالم و دیگری جاهل باشد، از نظر من معاونت در این جرم منتفی است و معتقدم طبق ماده ۵۳۳ قانون مجازات اسلامی هر دو به نحو شرکت مقصر هستند. فقط باید عمد و غیر عمد بودن آن بررسی و مشخص شود.

۴] اگر تولید کننده و فروشنده شناسایی نشوند، تکلیف پرونده چه می شود؟

براساس ماد ۴۸۷ قانون مجازات اسلامی در صورت وقوع قتل و شناسایی نشدن قاتل، دیه از بیت المال پرداخت می شود. اگر تولید کننده و ساقی مشروبات الکلی به هر دلیلی شناسایی نشوند، بیت المال ضامن پرداخت دیه فرد مصرف کننده خواهد بود.

۴] اگر در فضای مجازی این محصولات فروخته شود، آیا این اقدام جرم انگاری شده است؟

به طور جداگانه و مستقل، خیر. در جرائم رایانه ای در بند «ب» ماده ۷۴۳ تعزیرات عنوان شده دعوت، تحریک، فریب دادن و تسهیل ارتکاب جرائم منافی عفت، خودکشی و استعمال مواد مخدر از طریق فضای مجازی جرم انگاری شده است. در این ماده استعمال مواد مخدر آمده، اما هیچ اشاره ای به آموزش، تولید و ترویج مصرف مشروبات الکلی به صورت خاص نشده است. بر این اساس موضوع مشروبات الکلی مشمول این بند قانون نخواهد شد.

۴] آیا در خصوص تولید و فروش مشروبات الکلی نیز جرم انگاری صورت گرفته یا فقط مصرفش جرم است؟

مصرف الکل به هر میزان جرم شرعی محسوب شده و تحت عنوان حد مصرف مسکر بوده و ۸۰ ضربه شلاق حدی برایش تعیین شده است، البته با مرگ مصرف کننده این مجازات ساقط شده و اجرا نمی شود. از سوی دیگر تولید، خرید و فروش و در معرض فروش قرار دادن مشروبات الکلی در قانون جرم انگاری شده و حتی اگر مصرف یا موجب مرگ هم نشود، جرم است. ماده ۷۸۲ کتاب تعزیرات می گوید هرکس مشروبات الکلی را بسازد، یا بفروشد یا در معرض فروش قرار دهد یا حمل و نگهداری کند و در اختیار دیگری قرار دهد، به شش ماه تا یک سال حبس و ۷۴ ضربه شلاق و جزای نقدی پنج برابر قیمت عرفی و تجاری محکوم می شود و جزء جرائم غیر قابل گذشت است.

